

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010789
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8818010789.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovaným H. E. a ml. S. E. stíhaným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1. H. E., Q.. XX.XX.XXXX T. T. Q. W., W.. U. Q. F. Č.. XXX, K.. T. Q. W.,
2. ml. S. E., Q.. XX.XX.XXXX T. T. Q. W., W.. U. Q. F. Č.. XXX, K.. T. Q. W.,

uznávajú sa za vinných, že

v čase okolo 02.30 hod. dňa 30.04.2018 pred Rímskokatolíckym kostolom v obci Q. F., okr. Vranov n. T. napadli poškodenú Z. D., Q.. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že obžalovaná mladistvá S. E. poškodenú ťahala za vlasy a takto ju sotila na zem a potom ju sústavne a opakovane viackrát kopala po celom tele, kde k ním došiel aj obžalovaný H. E., ktorý poškodenú taktiež dvakrát kopol do trupu tela a takto z miesta utiekli preč, čím poškodenej Z. D.Z. svojim konaním spôsobili zranenia a to zlomeninu X. a XI. rebra vľavo, pomliaždenie a krvnú podliatinu hrudníka v oblasti prsníka, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavej driekovej oblasti, viaceré pomliaždenia a krvné podliatiny ľavého ramena, pomliaždenie a krvnú podliatinu pravého ramena, viaceré pomliaždenia a krvné podliatiny oboch rúk s pracovnou neschopnosťou v trvaní 5-6 týždňov,

t e d a

-spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,

-spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadli iného,

t ý m s p á c h a l i

- spolupáchateľstvo prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona,

- spolupáchateľstvo prečinu výtržníctva podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

z a t o i m u k l a d á

obžalovanému H. E.

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovanej ml. S. E.

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienečne odkladá.

Podľa § 119 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienečného odsúdenia na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Z. D., Q.. X.X.XXXX, U. Y., K. XXX/XA a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaných obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona oba spáchané vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaní spáchanie skutku popierali.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výpoveďou svedkyne poškodenej Z. D., svedkov P. D. G. T. E. G. T. E., J.. T. J., zápisnicou o ohliadke miesta činu, lekáorskými správami, výpismi z evidencie priestupkov, správami Obce Q. F., Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnej poisťovne, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo a výsluchom znalca J.. R. R. ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný H. E. vypovedal, že ja neviem ku skutku nič povedať, lebo v tom čase spal doma. Doma bola aj mama, sestra T., traja bratia H., N., N., pričom spia v dvoch izbách. V jednej izbe spí H. a N. a ostatní spia v druhej izbe. Spať išiel možno o 22.00 hod po filme, no neviem presne, kto bol vtedy doma. Mama s ním pozerala film a T. sa hrala na telefóne, S. stále chodí niekde von. K poškodenej uviedol, že je to mamina kamarátka, jeho nie. Poškodená keď k ním príde aj so svojim mužom, ale nie vždy, tak si vypije s mamou a potom ide preč. Nič iné o nej nevie. Ale aj jeho mama občas k nej zájde, mama tam chodí prať. O tom, žeby tam v tú noc mala byť u nich poškodená, nevedel, až ráno mu mama povedala, že u nich poškodená bola, že sedela na schodoch a bozkávala sa tam s najstarším bratom H.. Nič iné mu mama k tej návšteve nepovedala, ani ho to nezaujímalo. Nevedel ani o tom, v tú noc mala byť poškodená zranená, dozvedel som sa o tom, až keď prišla za ním polícia.

Obžalovaná ml. S. E. vypovedala, že ku dňu 30.4.2018 môže povedať len toľko, že bola so svojou sestrou T. E. u jej kamarátky vo Vranove nad Topľou na oslave. Vracali sa domov približne okolo 2 hod. ráno. Vošli do dvora a počuli ako poškodená Z. D. plakala, pričom sedela na zadných schodoch pri ich dome. Bola tma, dobre to nevidela, ale určite mala pri sebe poškodená servítky, mama jej ich dávala, pretože krvácala a utierala si tvár, nenapadlo jej zisťovať, prečo krváca. Hneď ako ich poškodená zbadala, totiž začala kričať na jej sestru T., že čo ona má s jej mužom, P. D. a či jej nestačí, že sa kvôli nej poškodená s P. D. rozviedli. Poškodená vulgárne nadávala jej sestre. Potom na to prišla z domu vonku jej mama T. E., išla k poškodenej a povedala jej, že keď má vypité, že má ísť domov. Poškodená aj sedela, aj stála, chcela napadnúť jej sestru T., rozmachovala sa rukami, ale mama ju vystrčila vonku za bránku. Poškodená stále kričala, preto ju mama vystrčila za bránku, a to na chodník, kde poškodená začala kráčať smerom hore k rímskokatolíckemu kostolu. Nakoľko videli, že je opitá, tak jej povedali všetky tri, nech odíde a nech príde, keď bude triezva, že potom sa budú rozprávať. Mama ju vytlačala tak, že za rameno sa jej dotýkala a pomaličky ju posúvala von z dvora. Nepamätá sa, či poškodená cúvala alebo išla predom, už prešiel dlhší čas. Poškodená sa po dvore tackala, ale nespada. Potom kým poškodená kráčala, tak ona, mama a sestra T. videli, ako sa poškodená zatackala a spadla na verejnú kanalizáciu. Je to také železné a je to na chodníku, vyčnieva to nad chodníkom. Poškodená spadla na bok, nevie, videla iba raz ako ona spadla. Potom, keď sa poškodená postavila, išla tackajúci sa ďalej a ony ju potom už nesledovali, nezaujímali sa čo bude robiť ďalej a išli všetky tri naspäť do domu. Teda je nevinná, ona poškodenú nijako nenapadla a pokiaľ viem, tak svedkyňa poškodená má aj psychické problémy, berie aj manželove tabletky, aj požíva alkohol. Poškodená je kamarátka jej mamy a vo vzťahu k nej je to staršia pani, aj z toho dôvodu by som si ju nedovolila udrieť. Nevedela, prečo v ten večer bola poškodená u nich, lebo keď odchádzali so sestrou na oslavu, tak tam nebola, no chodievala k nim na návštevu, keďže je kamarátka s mamou. Podľa nej je poškodená alkoholička, berie lieky a kombinuje ich s alkoholom, je stále opitá, keď nemá alkohol, tak má absták. Keď ju udala a krivo obvinila, tak bola určite opitá a mala v sebe niečo, napríklad manželove tabletky. Poškodená sama nevie, čo sa jej vtedy stalo, lebo sa jej stále na to pýta. Jej brat H. bol doma v izbe a spal.

Svedkyňa - poškodená Z. D. vo svojej výpovedi uviedla, že pani E. prišla k nej na návštevu 29.4., lebo jej dcéra mala meniny. Vypili si a potom s ňou išla do F., neviem koľko bolo hodín, ale mohlo byť okolo 23.00 až 00.00 hod v noci. Potom popíjali aj u nich doma pod stromom, ona, T. E. a bol tam obžalovaný H. E., viacej nevie či tam niekto bol. Nevedal uviesť, koľko toho vypila. S. so sestrou T. prišli na taxíku a S. na mňa hneď zaútočila vulgárne, ty kurvo, ty pičo, čo tu robíš, nemáš tu čo robiť, dostala jednu po papuli od S. a potom prišla jej mama a povedala Z. choď z tade preč, lebo to zle skončí. Odišla a S. ju napadla pod kamerou a to pred kostolom alebo cerkvou, napadla ju zozadu, chytila ju za vlasy a bila ju a to rukami do tváre a do nôh. Potom povedala svojmu bratovi H., že kopni si aj ty. S. je teda chytila zozadu za vlasy, sotila ju na zem, kopala do nej a ťahala ju po zemi, ona si rukami chránila tvár. Potom povedala bratovi, že keď chceš, kopni si aj ty. Potom má okno, nepamätá si nič, až potom na autobuske ako stopovala, mohlo byť medzi 5-6 hod ráno. Vie, že dostala dve kopačky od H. a to do oblasti rebier do ľavej časti. Potom prišla domov, osprchovala sa a išla k lekárovi. Exmanžel jej povedal, aby to konečne urobila, aby išla k doktorovi, on ju presvedčil, aby k tomu lekárovi išla, potom ju odviezol do Michaloviec na vyšetrenie. Vyšetрили ju až večer, aj keď tam prišla už o 12.30 hod., vyšetrená bola o 17.30 hod. K spôsobeným zraneniam uviedla, že mala polámané rebrá, jedno pohmoždené, mala modriny po celom tele a na tvári, práceneschopná bola 8 týždňov. K obmedzeniu v obvyklom spôsobe života v dôsledku poranení uviedla, že tie rebrá mala polámané, bolelo ju to, nemohla sa hýbať, nemohla ísť ani na malú potrebu, dokonca aj hygienické vložky jej pomáhala meniť dcéra. K dôvodu napadnutiu uviedla, že si myslí, že to bola trošku agresivita a trošku alkohol, pričom dovtedy dobre spolu vychádzali s obžalovanými, pomáhali si navzájom. Nevie, prečo sa to všetko stalo, prečo jej tak ublížili. Oni keď potrebovali nejakú pomoc, tak im pomohli, teda jej bývalý manžel, aj finančne, pomáhali si navzájom. V čase po napadnutí asi pol roka alebo rok bolo ticho, to znamená, že nebola medzi nimi žiadna komunikácia, ale ak komunikuje s niekým, tak väčšinou telefonujem s mamou obžalovaných. E. po skutku nenavštívila, ale oni boli u nej na návšteve pred jej výsluchom na súde. Uviedla tiež, že s exmanželom žijú v spoločnom byte, deti boli zverené exmanželovi do opatery a ona mala platiť výživné 20 eur na dcéru S.. V čase skutku nebola zamestnaná, starala sa len o mamu, ktorá už zomrela.

Svedok P. D. vypovedal, že v ten deň spal, bolo 06,05 hod ráno, keď mu volala T. E., že má prísť po poškodenú Z., lebo ju zbili. Keď sa jej spýtal, kto ju zbil, tak mu na to povedala, že boli to S. a H., teda obžalovaní. Pýtal sa T. E., kde je poškodená, ona mu povedala, že možno v búde na autobusovej zastávke, že možno aj odpadla, lebo jej bolo zle a že jej syn H. niesol poškodenej vodu. Na to zobra

auto a išiel po poškodenú do Q.Ž. F., nenašiel ju ani na autobusovej zastávke smerom na Vranov ani na Trhovište. Potom zaparkoval auto pri škole a hľadal poškodenú, potom volal T. E., no ani tá nevedela, kde je poškodená a tak sa vrátil domov do Y., kde už bola poškodená doma s tým, že prišla stopom. Ukázala mu, aká je pobitá a on jej povedal, nech to tak nenechá, nech ide na políciu a k lekárovi a odišiel na 7,00 hod do práce. Viem, že poškodená mala zranené rebrá, nevie na ktorej strane, ukazovala mu na tele viditeľné zranenia. Aj preto, že to bolo tak viditeľné, tak jej povedal, nech to nahlási na polícii a nech ide na vyšetrenie. Keď sa jej pýtal, prečo ju tak zbili, tak mu povedala, že obžalovaný E. do nej kopal tri alebo štyrikrát. Poškodená mu povedala, že ju napadli, keď išla od nich preč. Poškodená, exmanželka, mala mobilný telefón, ale už si nepamätá, či jej volal. O vzťahu poškodenej k rodine E.O. uviedol, že bol dobrý, boli kamarátky, potom čo sa to stalo, tak možno aj polroka sa nestretávali, aj keď T. E. sa snažila exmanželku kontaktovať, aby prepáčila, čo sa stalo, že S. to nemala robiť s H., že nech im prepáči, snažila sa ospravedlniť poškodenej. Presne o čom sa rozprávali, o tom neviem. S poškodenou žijú spolu na jednej adrese, ale sú rozvedení. Od rozvodu, od marca 2015, bývali prakticky stále spolu na tej istej adrese. Od E. k nim na návštevu chodievala T. a aj T. E.. A aj odvtedy, čo sa toto stalo, boli asi trikrát u nich, bola tam T. E. zakaždým, a aj T. a S.. Ich deti s poškodenou boli aj pred rozvodom aj po rozvoде zverené jemu a poškodená mala platiť na deti minimálne výživné 54 eur na obe deti. V apríli 2018 súdom stanovené výživné neplatila. V tom čase poškodená nebola zamestnaná, po rozvoде robila 3 alebo 4 mesiace v Čechách a ešte asi dva mesiace v Čechách, ale od rozvodu dá sa povedať, že nepracuje.

Svedkyňa T. E., matka oboch obžalovaných vo svojej výpovedi uviedla, že boli, aj sú s poškodenou kamarátky, pričom bola pozvaná na oslavu dcéry poškodenej S., išla na tú oslavu, to bolo 29.4.. Tam už boli aj iní hostia, lebo poškodená mala vypité. Ona tam posedela, chcela ísť za ďalšou kamarátkou, ponáhľala sa aj domov, bála sa, že jej odíde aj posledný autobus, no poškodená ju zdržiavala, až nakoniec jej posledný autobus odišiel. Mal pre ňu prísť kamarát, ktorého mali zabezpečiť dcéry S. a T., ktoré boli vo Vranove, ale on nakoniec neprišiel, tak stopovali aj s poškodenou. Chcela ísť do F. domov, poškodenú nepozývala, ale ona sa šupla do auta, keďže im zastavilo jedno auto, ktoré im potom zastavilo v dedine ako je kostol a tam je aj odbočka do pizzérie, kde obidve vystúpili, išli sme k pizzérii, kde poškodená chcela kúpiť zapaľovač. Tam sa asi s niekým stretla, lebo potom ju hľadala a nevedela ju nájsť, tak odišla domov, kde sa syna N. pýtala, či náhodou tam poškodená neprišla. Keďže okná na dome mali otvorené, vtedy okolo polnoci začula cez okno nejaké vzlykanie, ktoré prichádzalo z dvora zozadu, keď tam vyšla, na zadných schodoch sedela poškodená a plakala. Pýtala sa jej, kde bola, a čo sa stalo, lebo mala krv na rukách, možno aj od nosa, ona jej odpovedala, že nevie. Volala ju dnu, nech sa ide umyť, prípadne nech zostane u nich spať alebo chcela, aby zavolala manželovi, aby pre ňu prišiel, no s poškodenou nebola žiadna reč, ona stále uvádzala, že nevie čo sa stalo, akurát, že bola stopovať, ale to tiež nevie kde. Potom prišiel taxík, z ktorého vystúpili a prišli domov dcéry a to obžalovaná S. a dcéra T. a vtedy poškodená začala kričať na obidve, ale hlavne na T., že jej rozbíja život a že ona s nimi zatočí, že im ukáže, že už to povedala veľakrát. To kričala asi preto, lebo bývalý manžel poškodenej P. si buď v čase, keď sa rozvádzali, alebo potom písal s jej dcérou T.. Vulgárne nadávala na obe dcéry, že sú kurvy. Ona ju tlačila ku bráničke od zadných schodov. Chytila ju za mikinu, no ona sa bránila, zobrala kabelku a začala dcéry búchať po hlave aj po chrbte, najviac T. ale búchala aj S., pričom poškodená sa zatackávala. Dievčatám povedala, aby išli dnu a poškodenej povedala, že ak neodíde, zavolá políciu. Vytáčala sa, stále sa bránila tomu, aby odišla, zostávala v dvore, a nakoniec tackajúci odišla z dvora na chodník. Keď zatvárala bráničku, tak videla ako poškodená sa zatackala a zakopla o taký kanál, resp. je to taká jama na odpad, čo je asi 3 metre od bráničky, čo je ešte pri ich dvore, tak tam spadla. Spadla asi na ruku. Ona dopadla aj na bok, na celú stranu, ešte sa jej pýtala, či jej niečo je, povedala že nie, že ju má nechať tak. Potom sa poškodená postavila a tackajúci išla ďalej smerom po chodníku hore ku kostolu. Ona nič viac potom nevidela. Keď zatvárala bráničku, za seba sa nepozerala, ale dievčatá určite boli na dvore alebo dnu v izbe, no v ktorom momente odišli dnu nevie. Keď poškodená začala nadávať jej dcéry, vysvetľovala jej, aby odišla z dvora, lebo teraz to nemá význam riešiť, keď je opitá, nech príde, keď bude triezva, prípadne aj s manželom, lebo tie spory boli už aj predtým a to, že si T. písala s jej exmanželom, ale vo vzťahu k S. nemala žiaden dôvod na ňu útočiť. Dcéry nič nerobili, sa uhýbali pred poškodenou a ona ich posielala preč a poškodenú tlačila ku bráničke. Že poškodená mala spadnúť, nevie, či to videli dievčatá, ale ak by boli na schodoch, bolo možné vidieť na to miesto, kde spadla poškodená, z tých schodov, aj keď svetlo tam nesvietilo. Doma bol vtedy syn N. a obžalovaný H. spal. Doma bol aj syn N., ktorý tiež spal. K otázke, prečo podala poškodená trestné oznámenie, uviedla, že táto keď si vypije, tak sa vyhráza a vydiera ju v tom zmysle, že má bohatú rodinu, že povie, že ona brala tabletky a pije a že poškodená to stiahne, keď jej zaplatí peniaze. Teda poškodená chcela peniaze za to, že povie to na niekoho iného s tým, že sa pomýlila, lebo brata tabletky a pila. Nevie, prečo udala

moje deti. Poškodená jej povedala, že sa všetko dá poriešiť, že chce za to 5000 eur, no ona poškodenej nevyplatila žiadne peniaze,, vôbec nemá peniaze, keďže pracujú len dvaja synovia.

Svedkyňa T. E., sestra obžalovaných vypovedala, že v ten večer sa s obžalovanou S. vracali z návštevy z Vranova taxíkom. Ako prichádzali k dvoru, tak počuli poškodenú ako vzlyká na dvore, videla na schodoch mamu ako poškodenej podáva pohár vody. V tom ako ich poškodená zbadala, začala jej vulgárne nadávať, označovať ju za kurvu, s tým že jej zobrala exmanžela, že jej rozbila manželstvo a vyhrážala sa jej, že ju zlikviduje. Všetko poškodenej dobre nerozumela, lebo tá bola veľmi opitá. S kabelkou sa na ňu zahnila a udrela ju po pleci a to jedenkrát, nikoho iného poškodená neudrela. V tom ju mama vytlačila z dvora a ako sa z dvora pozerali, tak videli ako poškodená spadla na chodníku, ona nevládala stáť na nohách, potom išli dnu do domu spať. Poškodená spadla asi 4 metre od ich dvora, oni boli na dvore na trávniku a to ona, mama a sestra S.. Bola už tma, poškodená bola opitá. Nevie, či sa potkla alebo čo sa stalo. Že poškodená spadla vie, lebo to bolo počuť, bolo počuť buchnutie. Brat H., obžalovaný, spal, lebo keď vošla do domu, tak spal. Doma boli všetci bratia N., N.Ď., H. a obžalovaný H., majú doma dve izby, v týchto spia.

J.. T. J. vo svojej výpovedi za poškodenú stranu uplatnila nároky na náhradu škody a to titulom nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej Z. D..

Zranenia spôsobené poškodenej Z. D. boli predmetom znaleckého skúmania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo. J.. R. R. podal znalecký posudok č. 57/2018 zo dňa 25.6.2018. Podľa záverov posudku poškodená utrpela z medicínskeho hľadiska zranenia a to zlomeninu X. a XI. rebra vľavo, pomliaždenie a krvnú podliatinu hrudníka v oblasti ľavého prsníka, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavej driekovej oblasti, viaceré pomliaždenia a krvné podliatiny ľavého ramena, pomliaždenia a krvnú podliatinu pravého ramena a viaceré pomliaždenia a krvné podliatiny oboch rúk. V danom prípade išlo o poranenia stredne ťažké s dobou liečenia do 42 dní. Ohľadom mechanizmu vzniku jednotlivých poranení u poškodenej znalec v posudkovej časti konštatoval nasledovné. Poranenia boli spôsobené tupými a tupohranatými predmetmi o užšej až širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili strednou až veľkou silou a prudkosťou na ľavú polovicu hrudníka poškodenej a malou silou a prudkosťou na hrudník v oblasti ľavého prsníka, na ľavú driekovú oblasť, na ľavé a pravé rameno ako aj na ľavú a pravú ruku poškodenej a to v počte najmenej jedenkrát. Ide o poranenia typické pre zásah druhej osoby, resp. pri bitkách. Zo súdnolekárskeho a biomechanického pohľadu možno pripustiť, že uvedené poranenia poškodenej mohli vzniknúť najskôr aktívnym pôsobením druhej osoby, napr. kopnutiami do oblasti hrudníka silou strednej až väčšej intenzity a prudkosti a takisto kopnutiami do oblasti hrudníka obidvoch ramien, rúk a ľavej driekovej oblasti v jej ležiacej polohe silou malej intenzity a prudkosti. Teda všetky poranenia, ktoré utrpela poškodená sú typické pre zásah druhej osoby (osôb) vznikajúce pri bitkách. Na tele poškodenej neboli ošetrujúcimi lekármi popísané žiadne také charakteristické poranenia jej tela (napr. charakteristické šuchancovité kožné odreniny, či charakteristické krvné podliatiny, či tržnozmliaždené rany), ktoré by nasvedčovali na mechanizmus ich vzniku pri páde (pádoch) poškodenej v možnom stave opitosti. Vychádzajúc z už uvedeného posudku ale aj z vyšetrených okolností znalec konštatoval, že uvedené poranenia poškodenej mohli vzniknúť tak ako uvádza poškodená a to mechanizmom opakovaných kopnutí do trupu a horných končatín menovanej. V danom prípade nie je možné zo súdnolekárskeho a biomechanického pohľadu odlíšiť, ktoré z jednotlivých poranení poškodenej jej boli spôsobené mladistvou S. E. či H. E., nakoľko ani sama poškodená nevedela presne udať presne lokalizácie jej tela, do ktorých bola zasiahnutá týmito útočníkmi. Teda k poraneniam Z. D. mohlo dôjsť tak ako to vyplýva z vyšetrených okolností a ako to uvádza poškodená a dané poranenia zodpovedajú okolnostiam napadnutia poškodenej druhou osobou (osobami). Pokiaľ sa týka doby liečenia a práceneschopnosti, táto je určujúca najzávažnejším poranením z komplexu poranení, ktoré poškodená utrpela - v danom prípade sú to zlomeniny X. a XI. rebra vľavo. U poškodenej išlo o poruchu zdravia, ktorá len čiastočne znemožnila obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti poškodenej s následnou rekonvalescenciou po dobu cca 5 až 6 týždňov, vrátane všeobecne odporúčanej doby PN pri poraneniach takého rozsahu a charakteru. Takéto poranenia odôvodňujú dobu liečby vrátane novej dočasnej práceneschopnosti v trvaní 5 až 6 týždňov (do 42 dní). V danom prípade dĺžka liečby vrátane všeobecne odporúčanej doby PN bola primeraná k charakteru a rozsahu poranení. Znalec taktiež uviedol, že v danom prípade všetky poranenia, ktoré utrpela poškodená sú typické pre zásah druhej osoby (osôb) vznikajúce pri bitkách. Na tele poškodenej neboli ošetrujúcimi lekármi popísané žiadne také charakteristické poranenia jej tela,

ktoré by nasvedčovali na mechanizmus ich vzniku pri páde (pádoch) poškodenej v možnom stave opitosti.

Pri svojom výsluchu znalec na otázku, či niektoré zo zranení, ktoré boli zistené u poškodenej, mohli vzniknúť aj pádom v súvislosti aj s tým, že obžalovaná mala mať požitú alkoholickú nápoj, uviedol, že pri takomto páde v stave opitosti dochádza spravidla k charakteristickým poraneniam šuchancovitého charakteru, k typickým kožným odreninám šuchancovitého charakteru, prípadne k tržnozmliaždeným ranám, kde na tele poškodenej jednotlivými ošetrojúcimi lekármi takéto poranenia neboli popísané. Uviedol tiež, že nevyklučuje, že niektoré z krvných pomliaždenín a podliatím mohli vzniknúť pri páde v možnom stave opitosti, avšak poranenia, ktoré utrpela poškodovaná, sú jednoznačne typické pre zásah druhej osoby ako aj poranenia vznikajúce pri sebaobrane. K poškodenej uvádzanému stavu akoby v bezvedomí, kde táto použila pojem, že mala „okno“, znalec uviedol, že takéto okno alebo stav dočasného krátkodobého bezvedomia, môže nastať pri ľahkom otrase mozgu, ktorý po dlhšom časovom odstupe od úrazu už nie je objektívne zistiteľný, avšak takéto okno môže nastať aj v ťažkom stupni opitosti. Keďže stav opitosti poškodenej nemá k dispozícii, tak sa skôr prikláňam k názoru, že poškodovaná počas tohto útoku mohla utrieť aj ľahší otras mozgu.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 7.9.2018 vyplýva, že táto bola vykonaná ako dodatočná a to jednak pred rímsko-katolíckym kostolom v obci Q. F. ako aj po ľavej strane príjazdovej cesty v smere od obce Q. F. na obec R., pričom sa jedná o časť chodníka, kde na jeho vnútornej strane vo vzdialenosti 0,5 m od opletenia rodinného domu sa nachádza vodovodný hydrant, kovový uzáver a jeho kovová šachta, ktoré sú od seba vzdialené 0,25 metra. Skutočnosti uvedené v zápisniciach vyplývajú aj z priloženej fotodokumentácie.

Z lekárskej správy ohľadom zranení poškodenej Z. D. vyplýva, že Nemocnica s poliklinikou Michalovce vystavila správu dňa 30.4.2018, kde u poškodenej bolo zistené pomliaždenie ramien, hrudníka, prsníka, dlaní rúk a vľavo driekovej oblasti a zlomenina X. a XI. rebra. K pôvodu a spôsobu zranení pacientka - poškodovaná podľa správy udala, že bola napadnutá inými osobami. Lekár vystavujúci správu konštatoval, že zranenia mohli byť spôsobené tak, ako ich uviedla pacientka. Dobu liečenia predpokladal do 4 týždňov. Ďalej zo správy vyplýva, že poškodovaná bola ošetrovaná v čase o 17.23 hod uvedeného dňa.

Z ďalej lekárskej správy vystavenej spoločnosťou Traumlac, s.r.o., lekárom - chirurgom traumatológom, vyplýva, že poškodovaná bola vyšetrená aj dňa 4.5.2018 a 29.5.2018, vtedy kedy bola určená kontrola RTG a podľa záznamu pacientka ešte mala bolesti.

Podľa potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti poškodovaná bola práceneschopná od 30.04.2018 do 09.06.2018.

Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., vyčíslila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej spolu v sume 13,94 eur, s tým že v predloženom vyčíslení uviedla sumu jednotlivých položiek za poskytnutú starostlivosť.

Obec Q. F. oznámila k osobe obžalovaného H. E., že tento je nezamestnaný, že nebol riešený komisiou pre verejný poriadok a že býva s matkou a súrodencami v dome otca, ktorý žije s družkou v Č. N.. Tiež uviedli, že obžalovaný bol v minulosti vyšetrovaný orgánmi činnými v trestnom konaní. K osobe ml. S. E. uviedli, že táto je taktiež nezamestnaná, že mala problémy so školskou dochádzkou a taktiež, že nebola riešená komisiou pre verejný poriadok a býva s matkou a súrodencami v dome svojho otca.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou oznámil, že mladistvá S. E. je dieťaťom T. G. H. E.. Rodičia nie sú rozvedení ale nežijú v spoločnej domácnosti, otec žije v Č. N.. Vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, ktorá mu bola uložená súdom si neplní a s deťmi neudržiava žiaden kontakt. Matka je nezamestnaná a sama dlhodobo zabezpečovala starostlivosť siedmim deťom. Bývajú v staršom rodinnom dome, ktorý v roku 2012 čiastočne vyhorel, žijú v stiesnených podmienkach ale matka sa snaží domácnosť udržiavať v čistote a poriadku. Mladistvá S. bola žiačkou strednej odbornej školy v Humennom, dopúšťala sa záškoláctva a k náprave nedošlo ani po upozorneniach. Ukončila povinnú školskú dochádzku v prvom ročníku a v učení ďalej nepokračovala, školu svojvoľne zanechala. Dôvodom záškoláctva nebol jej nezaujem o učenie ale nedostatok finančných prostriedkov, ktoré sú potrebné k zabezpečeniu základných potrieb a potrieb v súvislosti s návštevou školy. Rodinu úrad vedie

ako problémovú, nielen z dôvodu rodičovských konfliktov, ale aj záškoláctva a páchania protiprávnej činnosti jej starších súrodencov. Samotná mladistvá sa doposiaľ nedopustila žiadnej protiprávnej činnosti a orgánmi PZ vyšetrovaná nebola.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného H. E. súd zistil, že tento bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/104/2016 bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia v trvaní 2 roky, t.j. do 1.9.2018. Súčasne mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22.10.2019 sp. zn. 10T/106/2014 bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal trest uložený mu vyššie uvedeným trestným rozkazom sp. zn. 12T/104/2016 na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti za postačujúci.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov obžalovaný H. E. bol doposiaľ šestnásťkrát priestupkovo postihnutý, pričom niektorých priestupkov sa dopustil až po spáchaní skutku v tejto veci. Obžalovaný sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 písm. e) Zákona o priestupkoch a to tým, že mal fyzicky napadnúť brata N. E. dňa 26.11.2016, za čo mu bola uložená pokuta 15,- eur. Totožného priestupku spočívajúceho vo vulgárnom nadávaní a vyhrážaní sa napadnutím sa dopustil aj 22.01.2018 a to v rodinnom dome v Q. F. Č.. XXX, teda v mieste bydliska, a následne dňa 10.03.2018, kedy mal vulgárne vynadal a oboma rukami sotil do svojej matky T. E.. V oboch prípadoch mu bola uložená pokuta v blokovom konaní. Dňa 27.04.2018 za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch bol riešený napomenutím, pričom priestupku sa dopustil tým, že sa vyhrážal svojej sestre S. E.Š. fyzickým napadnutím. Po spáchaní skutku sa obžalovaný dopustil priestupku aj dňa 13.07.2018, riešený bol napomenutím, pričom sa jednalo o domáce nezhody. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustil aj 20.02.2019 a dňa 20.05.2019, kedy vulgárne nadával a vyhrážal sa fyzickým napadnutím J. E., oba tieto priestupky boli riešené napomenutím. Priestupku podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 219/1996 o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov sa dopustil dňa 31.05.2019. Priestupku spočívajúcom vo vulgárnom nadávaní a vyhrážaní sa dopustil aj 20.08.2019 a to v mieste trvalého bydliska a 16.10.2019 ako aj 24.12.2019, vo všetkých prípadoch v mieste trvalého bydliska aj 11.9.2019, taktiež v mieste trvalého bydliska, aj priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch. V súvislosti s núdzovým stavom a porušením zákazu vychádzania sa obžalovaný dopustil priestupkov dňa 02.01.2021, 29.01.2021 a 14.03.2021. Taktiež sa dopustil priestupkov aj na úseku cestnej dopravy.

Obžalovaná ml. S. E. nebola doposiaľ súdne trestaná a nemá ani záznam v registri priestupkov.

Zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 12T/104/2016 a 10T/106/2014 vyplývajú skutočnosti tak ako sú uvedené v odpise z registra trestov, pričom konania vo veci 10T/106/2014 sa obžalovaný H. E. dopustil ako mladistvý.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol vzhľadom na vykonané dokazovanie uznať oboch obžalovaných za vinných v zmysle obžaloby a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a mladistvej trest podmienený s určením primeranej skúšobnej doby.

Obhajca ml. obžalovanej v záverečnej reči rozsiahlo poukázal na to, že podľa jeho názoru nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by mladistvú usvedčil zo spáchania žalovaného skutku najmä v tom zmysle, že výpoveď svedkyne-poškodenej je absolútne nedôveryhodná, že jej trestné oznámenia ale aj výpoveď nesú znaky fabulácie, teda vymyslených skutkových okolností, že práve poškodená bola výpoveďami mladistvej ale aj svedkov T. E. G. T. E. usvedčená z klamstva a trestné oznámenie, ktoré podala, je len výmyslom z dôvodu, že potrebovala po rozvode so svojim manželom peniaze. Poukázal na výpoveď znalca, že niektorá z podlätin u poškodenej nevyklučuje, že mohla vzniknúť aj pádom, ako aj na skutočnosť o „okne poškodenej“ v dôsledku jej opitosti. Opitosť poškodenej ako aj neskorá nočná hodina sú dôvodom, že nebolo splnené materiálne kritérium výpovede poškodenej ako svedka, svedkyňa v dôsledku výpadku pamäte nemohla dostatočne objektívne vnímať všetky skutočnosti, ktoré nastali po jej odchode od E..

Obžalovaní sa v záverečnej reči aj v práve posledného slova vyjadrili, že sú nevinní.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona trestného činu ublíženia na zdraví sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Ustanovenie chráni ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela, vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov.

Za ublíženia na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní, pričom pri posudzovaní sa vychádza zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky nepostačuje len zistenie, že páchateľ konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysle smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ust. § 15 písm. a), resp. písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchateľ k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestného činu výtržníctva sa dopustí, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného.

Podľa tohto ustanovenia sa postihuje hrubá neslušnosť alebo výtržnosť páchaná verejne.

Výtržnosťou je v zmysle uvedeného ustanovenia konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný klud a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchateľa k zásadám občianskeho spolunažívania. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Ako bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchateľov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe sa stali, bolo preukázané, že sa ich dopustili obžalovaní a že ich konanie naplnilo skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a oba vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Súd poukazuje na výpoveď poškodenej Z. D., ktorá vo svojej výpovedi popísal okolnosti predmetného dňa a to ako sa dostavila do rodiny E. a potom, čo a u nich zdržala, pričom potvrdila, že ona aj ostatní tam zúčastnení popíjali, po návrate obžalovanej ml. S. E. a svedkyne T. E. došli medzi nimi k prvému konfliktu na dvore rodinného domu E., na výzvu T. E.K., matky obžalovaných, odišla preč. Poškodená podrobne popísala čo sa udialo následne, a to ako odišla a to, že ju zozadu napadla ml. obžalovaná, ktorá ju chytila za vlasy, bila ju rukami do tváre a do nôh a povedala bratovi, obžalovanému H. E., nech si aj on kopne, pričom poškodená jednoznačne potvrdila, že dostala aj kopance od obžalovaného H. E. a to do ľavej časti rebier.

Ku skutočnostiam prezentovaným obhajobou, že sa v prípade poškodenej Z. D. jedná o nedôveryhodnú osobu a svedkyňu, že sa jedná zo strany poškodenej o fabulácie súd poukazuje na to, že poškodená aj v trestnom oznámení aj pri svojej výpovedi v prípravnom konaní v základných rysoch vždy zotrvala na svojej výpovedi. Taktiež uviedla, že hneď ako prišla domov, čo potvrdil aj svedok P. D., tomuto uviedla kým mala byť napadnutá a kde. Pokiaľ sa týka námietky, že domov svedkyňa po odchode od rodiny E. išla až dve alebo tri hodiny, nemôže mať vplyv na záver súdu, že výpovedi svedkyňi - poškodenej veril, keďže táto aj po poučení na hlavnom pojednávaní a po zložení prísahy zotrvala na svojej výpovedi a v kontexte s touto výpoveďou a teda skutočnosťami, ktoré vyplynuli z tejto výpovede, sú aj skutočnosti,

ktoré súd zistil z ďalších vykonaných dôkazov. Teda súd aj tento dôkaz hodnotil jednak jednotlivo ale aj v súhrne s inými dôkazmi, tak ako sa týmito bude súd zaoberať v ďalšom.

V znaleckom posudku J. R. R. sú jednoznačne určené zranenia, aké boli spôsobené poškodenej a to, že poškodená pred znalcom alebo lekárom pri prvotnom vyšetrení neuviedla mená osôb, ktoré jej ich mali spôsobiť, nemá a nemôže mať vplyv na záver o vine či nevine obžalovaných, čo na dôveryhodnosť poškodenej a jej výpovede. Je pravdou, že ak mená páchatel'ov vedela, mohla ich uviesť, čo však súd považuje za podstatné je, že popísala mechanizmus vzniku týchto zranení, pričom jednoznačne uviedla, že sa jednalo o napadnutie. Znalec sa v znaleckom posudku podrobne vyjadril k jednotlivým poraneniam, ale aj k mechanizmu vzniku týchto poranení. V súvislosti s obranou obžalovaných, tak ako bola prezentovaná najmä mladistvou obžalovanou a aj svedkami, že poškodená po opustení dvora ich rodinného domu mala sama spadnúť, znalec sa jednak v posudku ale potom aj na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi vyjadril tak, že zranenia, ktoré boli poškodenej spôsobené, jednoznačne svedčia pre napadnutie inou osobou. Aj keď nevylúčil, že časť zranení mohla byť spôsobená aj pri páde, súčasne poukázal na to, že u poškodenej ihneď na druhý deň po napadnutí neboli konštatované také poranenia, ktoré sú potom typické pre padnutie ako napr. šúchancovité zranenia na tvári, ale na čo ešte súd poukazuje, znalec v rámci popisu mechanizmu zranení uviedol, ktoré mali byť spôsobené v ležiacej polohe poškodenej, čomu zodpovedá popis mechanizmu poškodenou. Takže berúc do úvahy záver znalca o tom, že všetky poranenia, ktoré utrpela poškodená, sú typické pre zásah inej osoby vznikajúce pri bitkách a berúc do úvahy vyjadrenie znalca, že mohli vzniknúť tak ako to popísala samotná poškodená vrátane konštatovania, že je ťažké rozlíšiť, ktoré jej boli spôsobené jednotlivými obžalovanými, súd mal spôsobenie zranení obžalovanými poškodenej za preukázané a uznal ich vinnými.

Pokiaľ sa ešte týka namietanej dôveryhodnosti poškodenej v dôsledku požívania, resp. požitia alkoholických nápojov a ich vplyvu na poškodenú aj v čase samotného skutku, aj keď táto skutočnosť nebola nijako objektivizovaná (napr. dychovou skúškou), súd sa domnieva, že táto skutočnosť sama osebe, či v spojení so skutočnosťou, že poškodená mala v tom čase užívať aj nejaké lieky, nemôže byť podkladom pre záver, že takýto svedok je nedôveryhodný, kde súd poukazuje na už uvedené vyššie.

Obhajobou bol namietaný aj ďalší dôkaz a to ohliadka miesta činu a o nej spísaná zápisnica a vyhotovená fotodokumentácia. Ohliadka bola vykonaná ako dodatočná, čo je zrejmé z dátumu jej vykonania a tejto sa zúčastnil aj obhajca mladistvej obžalovanej. Nie je súdu zrejmé, na základe čoho obhajoba namietala prejudikovanie viny obžalovaných, nakoľko v zápisnici, resp. k vysvetlivkám ku fotodokumentácii sa uvádza, že sa jedná o miesto, kde mala poškodená spadnúť. Ak by aj tento dôkaz vykonaný nebol, súd poukazuje na to, že nie vždy musia byť v priebehu trestného konania vykonané všetky dôkazy, resp. použité všetky dôkazné prostriedky, ktoré Trestný poriadok pozná. Dôkazy je potrebné zabezpečiť a vykonať v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie aj napr. súdu.

Ohliadka miesta činu a z nej plynúce skutočnosti v tomto konaní neboli akýmsi ojedinelým či jediným dôkazom a aj tento, ako aj každý iný dôkaz, je potrebné hodnotiť jednotlivo ale aj v súhrne iných dôkazov. Je pravdou, že z ohliadky je zrejmé, že pred rodinným domom E. sa nachádza kanál, kde mohla spadnúť poškodená, no v kontexte najmä jej výpovede a záverov posudku súd opätovne poukazuje na vyššie uvedené.

Obžalovaní sa konania dopustili na mieste verejnosti prístupnom, preto mal súd za to, že ich konanie naplnilo aj znaky skutkovej podstaty výtržníctva.

Pokiaľ sa týka výpovedi svedkov - matky obžalovaných a sestry, tieto súd považuje za účelové v snahe odvrátiť dôsledky trestnej zodpovednosti obžalovaných.

Takto súd uzatvára v otázke viny, že obžalovaný H. E. a mladistvá S. E. spoločným konaním vo forme spolupáchatel'stva naplnili pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu

Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného H. E. súd ukladal trest pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, poľahčujúcu okolnosť súd nezistil. Pokiaľ sa týka priťažujúcich, musel mu pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov. Súd teda postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest úhrnný za dva trestné činy a to podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade je prečin výtržníctva, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere až 3 roky.

Keďže súd ukladal trest pre prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo pri trestnej sadzbe prečinu najprísnejšie trestného, zo spáchania ktorého bol uznaný za vinného, 0 - 3 roky a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona jedna tretina predstavuje 12 mesiacov, takto súd ukladal trest v rámci zvýšenej dolnej sadzby 12 mesiacov a hornej sadzby 36 mesiacov a obžalovanému uložil v zmysle zásad ukladania trestov trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov.

Ustanovenie § 49 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

Základným princípom podmiennečného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatela a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmiennečne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatela a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatela a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Pri hodnotení podmienok pre podmiennečné odsúdenie súd prihliada na osobu páchatela a k okolnostiam prípadu, súčasne však musí zväžiť, či podmiennečným odkladom výkonu trestu bude dosiahnutý účel trestu. Podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu nie je možné hodnotiť izolovane od ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Súd mal za to, že v danej veci vo vzťahu k obžalovanému H. E. nie sú pre takýto postup súdu - podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody splnené podmienky a teda výkon uloženého trestu odňatia slobody je nevyhnutný a to vzhľadom na skutočnosti, ktorými sa súd bude zaoberať nižšie.

Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil skutku počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci sp. zn. 12T/104/2016, ktorá plynula od 1.9.2016 do 1.9.2018, v ktorom konaní bol taktiež uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, aj keď vo vzťahu k tomuto odsúdeniu nastala fikcia osvedčenia sa a to 1.9.2020 (§ 50 ods. 6 Trestného zákona). V konaní pod sp. zn. 10T/106/2014 bol uznaný za vinného dokonca zo zločinu lúpeže, aj keď sa konania dopustil ešte ako mladistvý. Taktiež nemožno opomenúť početnosť priestupkových postihov obžalovaného a to najmä na úseku občianskeho spolunažívania a to nielen vo vzťahu k cudzím osobám, ale dokonca aj k osobám žijúcim s obžalovaným v spoločnej domácnosti a teda matke, bratovi ale aj samotnej mladistvej obžalovanej, jeho sestre a to či už do času spáchania skutku, no takéhoto priestupkového konania sa dopúšťal aj počas aktuálne vedeného trestného stíhania v tejto veci, pričom sa jedná o konania obdobné konaniu, ktorého sa dopustil v tomto konaní a teda napádanie iných, vyhrážanie sa, teda konanie násilnej povahy.

Taktiež bolo zistené, že voči obžalovanému H. E. je vedené aj konanie pod sp. zn. 13T/56/2020 a to pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a pod sp. zn. 2T/61/2021 taktiež pre spolupáchateľstvo prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Všetky tieto skutočnosti potom podľa názoru súdu dovoľujú vysloviť záver, že obžalovaný nerešpektuje základné normy správania sa, protispoločenského konania sa dopúšťa opakovane, v čase spáchania skutku na neho nedostatočne preventívne nepôsobila ani hrozba premeny podmieneného trestu na trest nepodmienečný ale ani skutočnosť, že sa viedlo konanie pod sp. zn. 10T/106/2014 (obžaloba podaná na súde dňa 11.11.2014 a rozsudok vyhlásený dňa 22.10.2019), preto má súd za to, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Nakoľko obžalovaný H. E. nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže S. E. je mladistvou tak ako to predpokladá ust. § 94 ods. 1 Trestného zákona (v čase spáchania skutku neprekročila osemnásť vek svojho veku) súd zohľadnil aj ustanovenie § 97 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu

u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

U mladistvej S. E. súd vzhladol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, keďže nebola doposiaľ súdne trestaná a ani priestupkovo postihnutá. Musel však súd mladistvej pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže sa dopustila dvoch trestných činov. Súd teda ukladal trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ako aj u obžalovaného H. E., aj vo vzťahu k mladistvej súd postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest úhrnný za dva trestné činy a to podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade je prečin výtržníctva, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere až 3 roky, no postupom podľa § 117 sa trestná sadzba znižuje na polovicu, teda trestná sadzba predstavuje

0 - 18 mesiacov. U mladistvej S. E. potom považoval za primeraný a za taký, ktorý splní svoj účel v zmysle § 97 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého za splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a súčasne jej určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, na dolnej hranici, ktorú vzhladom na zákonom určený rozsah skúšobnej doby mladistvých v zmysle

§ 119 Trestného zákona od jedného roka do troch rokov považoval za primeranú na účely sledovania správania obžalovanej.

Súd postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených

s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko podľa výsledkov dokazovania nebol podklad pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody a bolo by potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo potreby trestného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.